

**PEMBERITAHUAN PERTANYAAN LISAN DEWAN RAKYAT
MESYUARAT PERTAMA, PENGGAL KEEMPAT,
PARLIMEN KEEMPAT BELAS**

PERTANYAAN : LISAN

**DARIPADA : YB DATO' SERI UTAMA HAJI
MUKHRIZ BIN TUN DR. MAHATHIR
[JERLUN]**

TARIKH : 14 SEPTEMBER 2021 (SELASA)

SOALAN

YB Dato' Seri Utama Haji Mukhriz bin Tun Dr. Mahathir [Jerlun] minta **MENTERI PERDAGANGAN ANTARABANGSA DAN INDUSTRI** menyatakan rasional lebih banyak kilang dibenarkan untuk beroperasi pada ketika jumlah kes COVID-19 di dalam negara semakin meningkat. Jelaskan tentang faktor kluster kilang-kilang yang menyumbang kepada peningkatan kes COVID-19 di dalam negara.

JAWAPAN

Tuan Yang di-Pertua,

Di peringkat awal penularan pandemik COVID-19 pada tahun ini, dengan berpandukan nasihat oleh Kementerian Kesihatan Malaysia (KKM), Kerajaan telah melaksanakan Perintah Kawalan Pergerakan (PKP) di seluruh negara di bawah Akta Kawalan dan Pencegahan Penyakit Berjangkit (Akta 342). Walau bagaimanapun, bagi memastikan kesinambungan serta kelangsungan operasi perkhidmatan perlu termasuk sektor-sektor pengilangan yang kritikal seperti elektrik & elektronik, peranti perubatan, farmaseutikal serta makanan dan minuman, syarikat-syarikat dalam sektor ini dibenarkan untuk terus beroperasi, tertakluk kepada Prosedur Operasi Standard (SOP) ketat yang ditetapkan sepanjang PKP seperti had jumlah pekerja yang dibenarkan bagi satu-satu masa dan waktu operasi yang terhad.

Namun demikian, kebenaran pembukaan operasi sektor-sektor perkilangan tersebut telah menjurus kepada persepsi rakyat bahawa sektor pengilangan adalah penyumbang utama kepada punca penularan kes COVID-19 yang tinggi.

Taburan Data Kes Sektor Pembuatan

Dalam hal ini, kita harus melihat situasi ini dengan lebih objektif dan terperinci iaitu dari sudut fakta jumlah setiap kes baru individu harian yang dilaporkan. Suka saya berkongsi data daripada *Crisis Preparedness and Response Centre* (CPRC) KKM yang menunjukkan bahawa dari **1 Jun 2021 hingga 30 Ogos 2021**, terdapat **2,521 kluster** secara keseluruhan dan dari jumlah tersebut kluster pembuatan merekodkan **761 kluster** atau **30.2%** yang meliputi **70,317 kes**, iaitu **6.1%** daripada jumlah **keseluruhan kes baharu nasional** yang dicatatkan iaitu sebanyak **1,153,000** kes bagi tempoh yang sama.

Oleh yang demikian, adalah tidak tepat untuk mengatakan hampir keseluruhan kes COVID-19 di negara kita adalah berpunca daripada penularan dalam sektor pengilangan semata-mata kerana bagi tempoh seperti yang saya nyatakan tadi, **hanya 6.1% sahaja yang berkaitan dengan sektor pembuatan. Penyumbang terbesar jumlah kes, iaitu hampir 70%** datangnya daripada **kes sporadik**, yang bukannya berbentuk kluster.

Saya ingin memaklumkan bahawa tindakan Kerajaan untuk membenarkan sektor pengilangan tertentu beroperasi adalah berdasarkan penelitian terperinci melalui mesyuarat Majlis Keselamatan Negara (MKN). Keputusan adalah dibuat secara bersama setelah mengambil kira pandangan pelbagai Kementerian termasuk Kementerian Kesihatan Malaysia. Pendekatan yang diambil adalah melibatkan pertimbangan di antara kesihatan dan kelangsungan hidup. Sektor-sektor yang diberi keutamaan adalah perkhidmatan perlu yang terlibat dalam menyokong keperluan asas yang diperlukan rakyat iaitu makanan, minuman, ubat-ubatan, peralatan perubatan, dan aktiviti-aktiviti rantai bekalan yang menyokong sektor-sektor ini.

Impak Pelaksanaan PKP Kepada Ekonomi Dan Sosioekonomi

MITI juga cakna tentang keperluan mustahak bagi memastikan keseimbangan kehidupan dapat diteruskan dan kadar pengangguran dapat dikurangkan. Ketika tempoh PKP 1.0 tahun lalu, Kementerian Kewangan Malaysia menganggarkan bahawa negara mengalami kerugian sebanyak RM2.4 bilion setiap hari sepanjang tempoh tersebut. Laporan yang dikeluarkan oleh Jabatan Statistik Malaysia menunjukkan pada Mei 2020, negara merekodkan kadar pengangguran bulanan tertinggi iaitu 5.3% dengan 826,100 orang penganggur, jumlah tertinggi dalam tempoh 27 tahun. Pada Julai 2021, kadar pengangguran yang dicatatkan adalah 4.8%, melibatkan 778,200 orang. Jika PKP dilaksanakan semula sepertimana pada awal tahun lepas di mana hampir keseluruhan sektor ekonomi termasuk sektor pengilangan ditutup, adalah dianggarkan jumlah pengangguran ini akan meningkat kepada hampir 1 juta orang yang juga

rata-rata merupakan ketua keluarga kepada berjuta lagi rakyat Malaysia dan ini akan memberi impak sosioekonomi yang lebih serius seperti peningkatan masalah sosial dan kadar jenayah.

Terdapat banyak syarikat terutamanya Perusahaan Kecil dan Sederhana (PKS) yang terkesan dari segi aliran tunai, berdepan tindakan perundangan, kehilangan pelanggan serta pasaran dan ada yang sehingga terpaksa menggulung tikar tidak sanggup menanggung kerugian dan bebanan kos perniagaan yang menyumbang kepada peningkatan kadar pengangguran dan merencatkan pertumbuhan ekonomi negara. Oleh yang demikian, adalah penting pembukaan sektor ekonomi dapat disegerakan bagi kelangsungan kesejahteraan setiap anggota masyarakat terutamanya golongan B40 dan M40.

Dalam hal ini, MITI telah mengambil langkah-langkah yang tersusun dan terancang khususnya dalam membantu pembukaan semula sektor ekonomi secara berfasa dan selamat bagi mengurangkan kadar pengangguran. Pembukaan sektor pengilangan yang masih tertakluk kepada pematuhan SOP yang ketat serta kadar vaksinasi pekerja, diambil berdasarkan kepada keperluan ekonomi negara untuk kekal berdaya saing memastikan rantai bekalan tidak terencat dan pelaburan tidak terjejas. Saya ingin mengambil contoh satu sektor iaitu sektor elektrik dan elektronik (E&E). Keputusan Kerajaan untuk membenarkan sektor E&E dibuka sepanjang tempoh PKP, PKPD di Selangor, Seremban dan Senai serta PPN adalah berdasarkan fakta dan data bagi mengimbangi keperluan kesihatan awam dan kelangsungan kehidupan rakyat. Suka saya kongsi beberapa fakta penting tentang sektor ini yang mendorong Kerajaan mengambil keputusan untuk membuka sektor ini. Pertama, ianya merupakan penyumbang utama kepada ekonomi negara, dengan nilai RM20.77 bilion atau 25.4% daripada keseluruhan KDNK sektor pembuatan pada suku kedua tahun 2021. Keduanya, dari segi eksport sehingga Jun 2021, sektor E&E menyumbang sebanyak RM386.29 bilion atau kira-kira 40% daripada nilai keseluruhan eksport barangan. Ketiga, sektor ini telah menyediakan lebih 400,000 pekerjaan. Keempat, sekurang-kurangnya 20,000 syarikat berstatus PKS terlibat di dalam rantai bekalan kepada

pengilang-pengilang tersebut. Fakta-fakta ini memperlihatkan kepentingan kesinambungan operasi sektor ini bagi menjamin kelangsungan ekonomi negara terutamanya dalam sektor pengilangan .

Selain itu, Malaysia juga merupakan antara pembekal utama komponen dan produk E&E bagi rangkaian bekalan dunia. Kegagalan Malaysia untuk membekalkan cip dan komponen elektronik ini kepada pengeluar utama komponen automotif dan peralatan serta barangan elektronik dunia akan menyebabkan kekurangan bekalan sehingga boleh memberi kesan kepada pengeluar-pengeluar dunia bagi penghasilan produk akhir seperti peranti perubatan, automotif, aeroangkasa dan sebagainya. Hal ini akan menyebabkan status Malaysia sebagai hub E&E dunia terjejas dan dipandang negatif dan seterusnya boleh mempengaruhi pelabur-pelabur asing untuk memilih negara-negara lain sebagai destinasi pelaburan pilihan mereka. Sekiranya perkara ini berlaku, segala usaha kita selama lebih 50 tahun untuk memantapkan ekosistem industri negara menjadi sia-sia dan hilang dalam sekelip mata memandangkan pelaburan yang dipindahkan ke negara lain berkemungkinan sukar untuk kembali ke dalam negara.

Saya juga ingin menjelaskan bahawa walaupun sektor E&E ini dibenarkan beroperasi, mengikut data yang dikeluarkan oleh CPRC dari 1 Jun hingga 23 Julai 2021, kes positif baharu yang dilaporkan bagi sektor ini adalah hanya 9,026 kes, merangkumi hanya 2.2% peratus dari bilangan keseluruhan kes harian terkumpul yang direkodkan dalam tempoh yang sama. Oleh yang demikian, saya berpendapat pendekatan penutupan atau *lockdown* secara bersasar adalah lebih efektif daripada kita mengambil pendekatan mudah dengan menutup semua kilang, walaupun tidak berlaku lonjakan kes, yang mana tindakan ini boleh menjejaskan mata pencarian ramai rakyat Malaysia.

Struktur Rangkaian Bekalan dalam Aktiviti Pembuatan

Suka saya ingin tekankan bahawa penghasilan barangan termasuk barangan keperluan adalah melalui suatu sistem rangkaian yang sangat kompleks di mana ianya melibatkan pelbagai peringkat pengeluar dan

NO SOALAN: 10

memerlukan input daripada setiap pengeluar barangan lain bagi menghasilkan produk akhir bagi kegunaan pengguna. Tiada satu pun pengeluar yang boleh menghasilkan barangan siap dengan sendiri sepenuhnya.

Sebagai contoh mudah, bagi menghasilkan sebuku roti, syarikat perlu mendapatkan bahan mentah seperti tepung, telur dan yis, yang dibekalkan oleh syarikat lain. Bagi memproses roti tersebut, syarikat perlu mendapatkan ketuhar atau mesin bersesuaian daripada pembekal mesin dan peralatan untuk tujuan mengadun dan membakar. Seterusnya, produk roti yang telah siap perlu dibungkus dengan menggunakan plastik pembungkusan dan label yang dibekalkan oleh syarikat pengeluar dan pengedar barangan plastik serta syarikat percetakan. Oleh yang demikian, sekiranya kita mengatakan roti itu adalah satu keperluan dan kilang pembuatan roti perlu terus beroperasi, di masa yang sama setiap peringkat di dalam rantai bekalan atau *supply chain* yang berkaitan juga perlu dibenarkan untuk beroperasi.

Sekian, terima kasih.